

CHP'nin "Varoş"la Barışması Mümkün mü?

İçeriği Yazan: [İlker EKİCİ](#) [1] Zaman: Cum, 17/09/2010 - 22:30

Türk siyasi hayatı özellikle 1950 sonrası dönemde hızla artan kırdan kente göç etme olgusuyla karşılaşmıştır. Bu göç olgusunun içerisinde birçok sebep sayılmaktadır. Bunları genel hatlarıyla **itici** ve **çekici** nedenler olarak değerlendirmek mümkündür. Ancak biz bu göç olgusunu kentleşme içerisinde ele alacak olursak, kentleşme hareketlerinin etkisi altında kaldığı söylemlere dikkat çekmek gerekir. Bu

söylemler; ekonomik, teknolojik, siyasal ve psikososyolojik etmenler halinde sıralanabilir.

Ekonomik nedenlerin başında, köylü nüfusu köyünden iten, tarım kesiminin içinde bulunduğu koşullardan kaynaklanan nedenler gelmektedir. Bunlara itici etmenler denilmektedir. Bu itici etmenler ana hatlarıyla köy nüfusunun artık kendi ihtiyaçlarını karşılayamaması, kent yaşamının köy yaşamına göre daha kaliteli olması ve sosyal imkanlar açısından kentin kıra oranla daha fazla tercih edilmesinden oluşan bir bütünsellik içerisinde değerlendirilir.

Ters açıdan baktığımızda ise kentlerin bir çekim gücü mevcuttur. Kentler, birçok ölçüte göre kır yaşamına kıyasla daha ileri seviyededirler. Bu durum kentli yapısında bir çekici özellikler zinciri oluşturmuştur. Bu çekici nedenleri ise; iş olanaklarının fazla olması, kent ölçeğinde ulaşım ağının genişlemesi, sağlık alanında ileri bir nitelik taşıması, tüm yaşam ölçeğinde kalite vurgusunun kent özelinde daha yüksek olması gibi başlıklarla sıralamamız mümkündür.

Köyden kente olan bu göç, beraberinde yeni bir kavramı sosyal hayat özeliyle siyasi hayatın içerisine bırakmıştır: **Gecekondu**. *Taşı toprağı altın* diye varılan kentler, en kolay yoldan barınma alanı oluşturmanın şifresini, köylerdeki dönemlik yayla evlerinin şehir hayatına uyumsallaştırılmış bir yapısına olanak vermiştir.

Zamanla gecekondu yapıları, yan yana kurularak yeni bir sosyosiyasal alan yaratılmaya başlamıştır. Köylerden yeni gelenler komşularının, köylülerinin yakınlarına yerleşmişler; bu şekilde küçük köycükler oluşturmaya başlamışlardır. Büyük kentlerimize olan göç bu temel söylemin ardından gelişim göstermiştir. Buna örnek olarak ise İstanbul'da yaşayan Sivaslılar gösterilebilir. Birçok Anadolu şehrinden göç alan İstanbul, birinciliği Sivaslılara vermiştir. Belirli yerleşim alanlarında ağırlıklı olarak bunların etkisi açık etkisi görülebilmektedir. Ve nitekim Sivaslılar da gecekondu alanlarından sıyrılarak kendilerine bir sosyokültürel merkez kurmuşlardır.

Ülkemizde önemli sayabileceğimiz gelişme ise gecekondu alanlarının gettolaşmamasıdır. Küçük ölçekte birkaç örnekle getto eğilimine örnekler vermek mümkündür. Ancak bir Fransız Paris banliyöleri gibi kendilerine ait kural yoğun kemikleşmiş bir yapı mevcut değildir. Özellikle 1970 sonrası dönemde örnek verilebilecek iki yerleşim getto özelliğini taşımaktadır. Bunlardan ilki İstanbul'da eski adıyla 1 Mayıs mahallesidir. Mahalle, tamamen dönemin sosyalist gençliği tarafından oluşturulmuştur. Tipik bir gecekondu mahallesi olmasına rağmen, sosyalist değer yargısının tüm içeriğini görmemiz mümkündür. İnsanlar kendi oturduğu yaşam alanlarını kendileri tasarlamış ve üst düzey bir yaşam alanı oluşturmuşlardır.

İkinci örnek ise tahmin edilebileceği gibi Fatsa'dır. Fatsa'nın özel yönü ise bir mahalle olmaktan öte, bir ilçe olarak merkezi idarenin karşısında kendi kurallarını kendisinin biçimlendirdiği başarılı bir model olmasıdır. Dönem içerisinde Dev-Yol tarafından "kale" olarak değerlendirilen Fatsa, belediye başkanı **Fikri Sönmez** nam-ı diğer "Terzi Fikri" öncülüğünde sosyalist bir yapı olarak, merkezî söylemin dışına çıkıp başarıya ulaşmış ancak Sıkıyönetim tarafından "Bayrak" hareketi ile gettolaşan yönetimin "düzen

altına sokulan" bir yerleşimi haline getirilmiştir.

Tabii, yukarıda belirtilen örnekler uç noktalardan verilen örneklerdir. Söylemlerimizi konu ölçeğine çekecek olursak, sol söylemin varoş yapıları ile kurduğu ilişkileri irdelememiz gerekir. Varoşlar, yoğun olarak işçi kesiminden oluşan birimlerdir. Haliyle sol söylemin ruhunda var olan bir işçi sınıfı egemenliği (proleterya diktatörlüğü) için başat özellik taşımaktadır. Ancak belki de sorgulanması gereken farklı bir durum söz konusudur. Varoş kesimi sol yapının damarı olarak tanımlarken varoşları oluşturanların, köylerden kente neden göç ettiğini de yeterince sorgulanmadığını düşünmek doğru olabilir. Zira girişte belirtildiği gibi, köyden göç edenler, her şeyin daha iyisini isteyerek kente gelirken, kentteki devrimci güçler bu büyük yapıyı mücadelenin merkezine çekmekle görme engelli bir insanın denizi anlatabilmesinin güçlüğü ölçütünde bir bunalım yaşanmasına olanak sağlamışlardır.

Tüm bu süreç yeterince irdelendiğinde, sol düşün yapısının kullandığı söylemler ile varoşların beklentilerinin farklılaştığını görmemiz mümkündür. Türkiye’de sol, kent ölçeğinde ana damar olarak gördüğü varoşları yeterince irdileyememiş, köyden göç eden yapıların adeta genetik kodlarına işlenen feodal yapının kırılması yönünde tam anlamıyla bir adım atamamış ve devrimin itici gücü olacağına inanılan varoşların, kendisine teoriyi öğretenlere bir kahraman gözüyle bakmasından öteye geçememiştir.

Sol kültür açısından göz ardı edilen bir yapısal kültür olarak **“arabesk”** tir. “Arabesk” yaklaşım, genellikle bir müzik terimi olarak ortaya çıkmış ve batı müziğinin de Türk müziğinin de kuralları dışında gelişen bir müziği tanımlamak için kullanılmıştır. Daha sonra bu terim, köyde de kentte de görülmeyen, gecekondulardaki geçiş dönemini simgeleyen kendine özgü bir yaşam biçimini tanımlamak için kullanılmaya başlamıştır. Sovyetler Birliği’nin çöküşünden sonra, “küreselleşme” ile birlikte, “postmodern” yaklaşımların dünya üzerinde yaygınlaşmasıyla, bu kültür, evrensel destekler de bulmuş, en sonunda siyasal kadrolar ve süreçlerle tam anlamıyla bir bütünleşme gerçekleştirerek, tüm ülkeyi pençesine almıştır. Bu kültürün en önemli özelliği, bireyin çıkarlarını, tüm ilişkilerin ve değerlerin merkezi olarak görmesidir. Bu kültürde, kamu yaşamı, hukuk, dayanışma, başkalarının hak ve özgürlükleri gibi kavram ve değerler, ancak bireyin çıkarlarına doğrudan hizmet ettiği oranda vardır, yoksa bütünüyle reddedilir. Bu nedenle de, zenginlik ve iktidar bu kültürün tek ve biricik hedefidir. İşte gecekondu bölgelerinde de işlevsel olan, geleneksel nitelikli feodal kültürden gelen akrabalık ve hemşehrilik ilişkileri bile bu yeni kültür çerçevesinde ancak “bireysel çıkarlar açısından kullanılabildiği ölçüde anlam ifade eden” ilişkiler niteliği kazanmıştır. Böylece, geleneksel ilişkilerin, demokrasi gibi çağdaş bir kurumla bütünleşmesi ve giderek hem yerel hem de ulusal siyaseti, bu ilişkilerin çıkar odaklı kullanımı çerçevesinde yozlaştırması, arabesk kültürün en önemli yönü olmuştur. İşte tam bu noktada da Sol, arabeskin verdiği bu bireyselci tutumu aşmakta zorlanmıştır. Başlangıçta sadece müzik formu olarak ortaya çıkan arabesk, bir yaşam kültürü haline dönüşmüş toplum merkezinden birey merkezine doğru bir değişim karşısında güçlü bir duruş sergilenememiştir.

Arabesk kültürün yerleşmesine kadar olan süreçte gecekondular yerleşimi, ana teması toplumsal sorunlara duyarlı türkülerle yoğrulurken geçirdiği dönüşümle “ben insan değil miyim?” çıkışına ek olarak birey merkezli bir arabesk kültürün ortasında kalmıştır.

Özellikle işçi sınıfı boyutunda, Marx’ın artı değerinin bu varoşlarda paylaşılması gerekliliği yeterince işlenememiştir. Ve doğuda devam eden feodal yapının sert kurallarının şehirle bütünleşmeye çalışan varoşlarda önemli bir engel olduğu da gözden kaçmayan toplumsal değerlendirmelerdir. Öyle ki; bir döneme damgasını vuran Ecevit’in, “toprak işleyen, su kullanan!” sözü ile sosyalist söylemde eksik bırakılan Halkçılık olgusu sorunun çözümü için bir çıkış yolu olarak görülmüştür.

Teoride yaşanan ayrışmalar da varoşları soldan koparma noktasında önemli bir etki yaratmıştır. Sol, Ortanın Solu, Kır devrimciliği, Kent devrimciliği, Maoculuk, Goşistlik, Hindistan Komünist Partisi’nin köycü düşüncelerini kullanan Çaru Mazumdar modeli vs. tüm bu kavram yoğunlaşması, teoriyi anlatmaya çalışanların kafalarını karıştırırken, köylü ve varoşları boş bırakma yanlışlığından kendini alamayan genel hatlarıyla bir “Sol Cephe”, doğal olarak varoşlarda erimeye başlamıştır.

Sol cephenin bu boşluğunu dolduran ise Amerika’nın Yeşil Kuşak Projesi’nin uygulayıcısı olan cemaatler olmuştur. Yapılan araştırmalarda, gecekondularda yaşayan ailelerin, kamu hizmetleri açısından da, çağdaş “devlet-vatandaş” ilişkisi yerine, geleneksel “cemaat” ilişkilerini kullandığını saptamıştır. Örneğin eğitim gibi bir kamusal hizmet özelinde, “Kuran kursları” ve benzeri eğitim etkinlikleri çerçevesinde ortaya çıkan cemaat ilişkilerinin egemenliğinin, ülkenin genel demokrasi ve vatandaşlık kültürü bakımından kalıcı ve ciddi kültür farklılaşması sorunları doğurduğunu görmekteyiz. Gecekondular içerisinde yükselen, ekonomik anlamda diğer ailelere karşı bir anlamda “gecekondular elitlerinin”, bu yükselişinin ardında çıkar ilişkilerine dayalı cemaat bağının kurulduğu yine öne süreceğimiz savlarımız arasındadır. Bu “gecekondular elitlerinin”, diğer varoş kesimlerce örnek alınması sonucunda da cemaat kitlesinin arttığı ve tabanın yayıldığını söylemek mümkündür. Buna en basit örnek olarak ise mevcut siyasal iktidarın başını gösterebiliriz. Rize’den Kasımpaşa’ya, Kasımpaşa’dan lüks Kısıklı Villalarına giden süreç tipik bir örnektir.

Gecekondulardaki bu farklılaşma sonucu cemaatle kurulan ilişkiler Türkiye siyasetinde “siyasal İslam” şemsiyesi altında örgütlenen siyasal kurumları kısa sürede güçlendirmeye sebep olmuştur. İşte bu noktada Sol’un değerlendiremediği “arabesk” kültürü çok kısa zamanda ülkenin bütününe yayılmış, “Ben” merkezinden hareketle bütünlüğü amaçlayan bir söyleme dönüşerek ülkede ciddi bir güç olmuştur. Bu süreci ciddi anlamda kendisine kâr olarak döndüren ise Turgut Özal olmuştur. Böylece zaman zaman bütün siyasetçilerin ve siyasal iktidarların hem destek aradığı hem de bu nedenle destek verdiği “gecekondular alanları” kısacası “Varoşlar”, ürettiği yeni ve yoz bir arabesk kültürün cemaatlerle bütünleşmesi sonucunda, tepeden de aldığı siyasal ve kültürel destekle, tüm ülkenin kaderini belirleyici bir yapıya dönüşmüştür.

Varoşun bu gücü o kadar yüksektir ki sadece cemaatlerin kullanmasıyla

bitmemektedir. Bir döneme damgasını vuran mafyalar, çeteler de varoşlardan ciddi anlamda destek bulmuş yapılardır.

Tüm bunlar olurken sol düşünce ise, bir özeleştirici yapma sürecini yaşayamadan, ülkede yükselen terör olaylarını çözme adına Güneydoğu özelinde çalışmalar yapmaya başlamıştır.

Ve bu girişim sol cepheye iki farklı yapıyı kaybettirmiştir: metropollerdeki varoşlar ve Kürt sorunu özelinde Güneydoğu. 1980 müdahalesinin ardından derin bir erime sürecine giren sol, güneydoğudaki gücünü kaybetmiş ve yerini terör örgütüne bırakmıştır. 1990'lı yıllarda Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP) çatısında buluşan sol, dönemin Kürt siyasetçilerini bünyesinde toplamaya çalışmış ve belki de hayatı boyunca bir daha iktidar olamamasına sebep olacak yanlışlar peş peşe gelmiştir. Meclis'i karıştıran Leyla Zana ve arkadaşları merkez sol çizginin büyük bir hezimet yaşamasında başat rol üstlenmişlerdir. 90'lı yıllar Sol partilerin açısından değerlendirildiğinde kayıp yıllardır denilebilir. Artan terör olayları, büyük kentlere olan göçün kontrol edilememesi, insanların etnik kimliğine karşı girilen farklılaş(tır)ma süreçleri, yükselen İslami değerlere bağlı siyasi görüş, Gümrük birliğine giriş süreci ile gelişen liberalist bakış açıları tek bir potada buluşunca sol mücadelenin, karşısında yer alan cephelerin fazlalığı göz önünde bulundurulduğunda başarıya ulaşabilmesinin ne kadar zor olduğu su götürmez bir gerçektir. Burada solun hakkını verdikten sonra, sola getirebileceğimiz eleştiri ise; süreç içerisinde görülmemiş bir pasiflikte kalmasıdır. Sadece 90'lı yılların sonunda hükümet kurma görevini almış bir yarım sol, kısmen de olsa bir şeyler yapma sürecini yaşatırken diğer taraftan da Hayata Dönüş Operasyonları ile ciddi anlamda kendi içerisinde de hesaplaşmalara girişmiştir. Sol, kendi hesaplarında boğulurken ve cephelerden sağ çıkma savaşı verirken güçlenerek gelen cemaat olgusu zirvesini 28 Şubat'ta yaşamıştır. 28 Şubat 1997'de Erbakan hükümetine karşı verilen muhtıra, katı dini kural yoğun yapıları kırmış olsa da belirli bir cemaat tekeline de halk gözünde mağdur yapmıştır. Şüphesiz ki insanımız kültürel kodları gereği mağdur olanın yanında yer almayı seçmiştir. Alttan alttan gelerek acele etmeden, bin yıl etkisi sürecektir denilen 28 Şubat kararlarını en fazla 5 yıl yaşatmıştır.

Tüm bunlar olurken, varoş diye tabir edilen alanlara göç ise devam etmektedir. Çünkü oradaki mantık büyük şehrin taşının toprağının altın olduğu görüşüdür. Ve gelen her yeni aile, hemşehrilerinin düşünce yapısının gölgesinde yeni bir bakış açısı oluşturmaktadır. Ve bu bakış açısı da haliyle yükselen siyasi İslam çizgisidir.

AKP dönemine baktığımızda ise tahlillerin biraz daha zemin değiştirdiğini söylememiz mümkündür. Çevrenin değerlerini kullanarak iktidara yürüyen ve bir merkez partisi olma özelliğine bürünen AKP, birinci dönemini varoşların üzerinden yükselerek kurmuştur. Varoşlara en rahat etki eden parti olmuştur. Bunun ardında bahsettiğimiz solun bölgeyi boş bırakması, sola 12 Eylül'de vurulan ağır darbe ve cemaat faktörünün varoşlara egemen oluşu partiyi iktidara taşımıştır. Muhafazakar liberal bir parti olan AKP, muhafazakar söylemini birinci dönem iktidarında, liberal dönemini de ikinci dönem iktidarında gözler önüne sermiştir.

Liberal yapıyı düşüncelerinin merkezine çeken AKP, 2007 seçimlerinden bu yana alternatifsiz bir parti olarak yükselmekteydi. Ancak yaşanan ekonomik kriz, gerek krize giden süreçte gerekse kriz sonrası süreçte varoşun desteğini yitirme eğilimine girmiştir. Tüm bu gelişmelere rağmen bir önceki cümlede de söylediğimiz gibi alternatifi olmaması özelliği ile yine gücünü koruyabilmektedir. 2010 yılına geldiğimizde ise partinin varoşlarda bir erime sürecine girdiğini görmekteyiz. Ancak buna karşın partinin Anadolu'da güçlenmesi ise bu farkı ortadan kaldıran bir gelişme olarak AKP'nin karnesine olumlu olarak yazılabilir. 12 Eylül 2010 günü yapılan referandum sonucunda %58 "evet" çıkması da savımızı doğrular niteliktedir. Tabii ki referandum bir partisel durum tespiti zor kılar. Ancak referanduma giden süreçte kullanılan söylemler ile süreç AKP ve karşısındakiler gibi gösterilmiştir.

CHP'de yaşanan değişimler de değerlendirilmelidir. Deniz Baykal'ın gidiş sürecini her ne kadar tasvip etmesem de yeni genel başkan Kemal Kılıçdaroğlu ile partinin bir rüzgar yakaladığını söylememiz mümkündür. Yıllar sonra ilk defa CHP seçmeni genel başkanına "Halkçı", "Devrimci" diye slogan atmıştır. Buna karşın Kılıçdaroğlu da yapmış olduğu tüm mitinglerde Halkın iktidarı söylemini dillendirerek tabanın isteklerine destek vermiştir.

Önümüzdeki günlerde CHP'nin temel çıkışlarının yine halkçılık üzerine olması ile bir zamanlar kale olarak görülen ancak zamanla tek tek teslim alınan varoşları ele geçirme sürecini izleyeceğiz. Eğer ki CHP, varoşlara girmenin bir yolunu bulur ve Güneydoğu'ya ilişkin ciddi bir sorun tespiti yaparsa ve bu tespitle sorunun nasıl çözüleceğini formüle ederse AKP açısından ciddi bir kırılma dönemi yaşanacaktır.

AKP iktidarı, Anayasa değişikliği, referandum, başkanlık sistemi gibi kendi isteklerine yönelmeye devam edip, desteğini aldığı varoşları geri planda bırakma gafletine düşerse bir sonraki seçimde mutlak bir mağlubiyeti tadacaktır.

CHP ise bu süreci takip ederken öncelikle kadrolarında değişikliğe gitmelidir. Tabanın isteği de bu yöndedir. CHP seçmeni, sabit seçmendir. Oyunu kolay kolay başka bir partiye vermez. Ve ülke bazında kemik olarak %25-28'lik bir orana karşılık gelir. CHP'nin yapması gereken toplumun diğer kesimlerinde var olan yüzen oy diye tabir edilen %15'lik yapıya nasıl ulaşabileceğidir. Bunun için de öncelikli olarak kadronun revize edilmesi gerekir. CHP'nin içerisinde yer alan katı laik kesim görüşlerinde "ben bilirim"ci bir söylemle hareket etmeye devam ederse, yaşanacak olan olaylar referandum sürecindeki gibi sadece bir afişle kalmaz. Halk nezdinde daha hızlı bir erime sürecinin başlangıcını oluşturur.

Kadroların revize edilmesi ile birlikte, sorun tespitinde bulunmak, gidilemeyen yerlere gitmek, tespit edilen sorunların çözümü için ciddi ve inandırıcı adımlar atmak da Genel Başkan Kılıçdaroğlu'nun önünde duran dosyaların başında olmalıdır...

Saygılarımla...

ilker.ekici@politikadergisi.com

Yorumlar

EEEEEEEEEE sonra!

İçeriği Yazan: Serhat KUŞDOĞAN Zaman: Paz, 19/09/2010 - 01:19

Varoş adam yerine konmak ister,
Varoş işi düştüğünde işinin hal yoluna konmasını ister,
Varoş mevcut düzenini korumak, aşını ve işini kaybetmemek ister,
Varoş yılda bir sefer Devlete işi düştüğünde, bürokrasi ile boğuşmadan çözüm ister.

Yıllardır felsefi gelecek senaryolarını dinleyen varoş,
Artık icraatınızı görmek ister (İcraatımızı)

Bizler birbirimize bilge laflar ederken,
Varoş karnını doyurmayan bu laflara,
EEEEEEEEEEEEEEEEEE sonra diye devam eder.

Herkes kendi yerini sağlamlaştırmanın derdinde, kendi geleceğini garanti almaya çalışırken,
Varoş cemaatin kadrolarında birey olmanın hazını yakaladı.
Bizler, AKP'nin mükemmel ötesi il-ilçe-mahalle/köy teşkilatlanmalarını burun kıvrarak izlerken,
Şimdi ne yer kaldı ne gelecek...

Eğer birşeyleri düzelteceksek,
Siyasi rakibimizin yaptığı doğruları kabullenmeyi öğrenmeliyiz.
Kendi hatalarımızı kendi yüzümüze vurmaliyiz.

CHP kendi içinde nasıl kadrolaşırsa kadrolaşsın,
Siyasi anlamda net bir duruş sergilemek zorunda,
Ben de onlar gibi düşünüyorum,
Onların yaptığını bende yaparım; diyen birine
Onlar yapıyor sana gerek yok derler.

Fikri hür vicdanı hür bireylerin özgür iradesi ile verdiği %42 HAYIR oyunu küçümsemenin,
Bu oyları arttırmak adına birilerine benzemeye çalışmanın manası yok...
MHP örneği ortada, birilerine benzeyeceğim diye islamı sentezlemeye kalkınca, İslam sentezsiz
burada var deyip oylar gitmesi gereken yere gitti.

Çözüm önerileri ve siyasi duruşu ile halkın sorunlarına çözüm üretebileceğini ortaya koyabilen bir
Partiye ihtiyaç var.
Ülkenin önünde 8 yıldır adını herkesin bildiği geniş bir kadro varken, ne kadar güçlü bir kadro
kurarsanız kurun kişi ve kadrolarla halkı ikna edemezsiniz.

Lider merkezli siyaset anlayışından, HEDEF merkezli siyaset anlayışına geçilmeli!
Hedefleri net ortaya koyulan siyasi harekete sahip çıkan fikri hür, vicdanı hür bireylerle,
Halka güven veren yardımlaşma ve dayanışma ortamı tesis edilmelidir.

2002-2007 döneminde CHP'nin neden muhalefet etmediği, gelene geç dediği sorgulanırsa,
o dönemde herkesin kendi cebinin derdinde bugünlerin temeline harç taşımakla meşgul olduğu
anlaşılabacaktır.

Kazanılmış oyların sesine kulak vermeyen siyaset anlayışı, kazanılmaya çalışılan oylar için geliştirilecek siyaset anlayışıyla birleşince; Hezimetin büyüğü yaşanacaktır.

Kendinize iyi bakın!

Serhat KUŞDOĞAN

Eee sonraya cevap

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Paz, 19/09/2010 - 17:43

sayın Kuşdoğan,
bu çalışma, yaptığınız yorumları da destekler nitelikli biraz da akademik yönü ortaya çıkarılmış bir çalışmadır. Bizim görevimiz sorun tespitlerini yapıp uyarmaktır. Türkiye'de yeterince parti vardır. hepsinin çıkış zeminine baktığımızda ya liberal söylem, ya sosyalist söylem, ya halkçı söylem ya muhafazakar söylem ya da milliyetçi söylemle oluşturulmuş partiler olduğu görülür. Önemli olan yeni bir partiyle siyasi hayatta yer alan karışıklıkların çözülmesini düşünmekten çok, mevcut partilerin düşün dünyalarını veya izlencelerini günün koşullarına göre yorumlanmaktadır. Biz ülkede demokrasi adını taşıyan 6 partiye yaşama hakkı tanıyorsak, demokrasiden ne anladığımıza bakmamız gerekir diye düşünüyorum. Yorumlarınız için teşekkür ederim. EKİCİ

Alaylı vurgu!

İçeriği Yazan: Serhat KUŞDOĞAN Zaman: Pzt, 20/09/2010 - 19:37

sayın AKİCİ,
Çalışmanızın akademik yönüne alaylı vurgu yapmaya çalıştım. Aynı fikirleri paylaştığımıza inanıyorum, yorumuma katkılarınızdan dolayı teşekkür ederim... Serhat KUŞDOĞAN

ALAY'A ALINACAK YÖN?

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Salı, 21/09/2010 - 19:38

Sayın Kuşdoğan;
eğer ki fikirlerimiz aynı doğrultudaysa alaya alınacak yön neresidir diye sormak gerekir. Çalışmayı pd okuyucularına sunmak için bir kaynak taraması yapıyoruz. Okuduklarımızı beyin süzgecimizde tahlil edip sizlerle paylaşıyoruz. Ve siz eğer ki bu çalışmayı alaya alabilecek bir yaklaşımla değerlendiriyorsanız, sadece saygı duyabilirim. Bu arada soy adım Akici değil EKİCİ.

Kelime kullanımı hatası!

İçeriği Yazan: Serhat KUŞDOĞAN Zaman: Çar, 22/09/2010 - 19:20

Sayın İlker EKİCİ,

ALAY'lı, yani sizler gibi akademik çalışmalar içermeyen bir anlatım ile size katılmaya çalıştım.

CHP kiminle barışır, ruhum da bile değil,

CHP Ülkemin bugün düştüğü batağın tek sorumlusudur.

Bugünlerin sorumlusu ben veya AKP veya AKP'yi destekleyenler değil,

CHP yakaladı, temizledi, soydu, pişirdi; AKP'ye yemesi kaldı, o da afiyetle yiyor.

Bu ziyafeti AKP ye sağlayan, bencil kadrolaşma ve devlet yönetimi anlayışıdır.

27 Mayıs 1960 sonrası süreç de Kemalist Devrimin 1939 dan beri durdurulmasına karşı çıkanların,

Sürekli Devrimcilik anlayışının yeniden hayata geçirilmesini isteyenlerin,

27 Mayıs Darbesini Menderes ile hesaplaşmaya dönüştürülmesine karşı çıkanların,

Asıldığını unutmadık...

Her nedense mezarlarının yeri bile bilinmez, onlar ki asılırken "Vatana faydası olacaksa, feda olsun" diyerek tabureyi tekmeleyebilecek kadar yürekli olanlardır.

Cumhuriyet Mitinglerinin yargılanmasına seyirci kalan CHP'yi zor kurtarırsınız.

Ben CHP'liyim diyen, 2002-2007 döneminde cebini doldurduğu için susan kardeşim, halkın mevcut iktidara muhalefetini siyasi ranta dönüştürmek gibi bir tilkilik peşinde; Ülkeme doğruluk ve muhabbetle hizmet edemez.

ALAY'lı bilgim ile sizin yazınıza yaptığım yorum, sizi üzmüş,

Üzmek istemedim, kızgınlığımı dile getirmeye çalıştım, aynen şimdi yaptığım gibi...

Kendinize iyi bakın...

Ortak Kaygılar

İçeriği Yazan: İlker EKİCİ Zaman: Per, 23/09/2010 - 18:42

Sayın Kuşdoğan;

Bu açıklamalardan sonra sanırım yeterince birbirimizi anlayabildik. Bahsettiğiniz kaygılar ve öngörülere katılmamak mümkün değil. Gelişecek süreci belirleme adına bir ön görüşe de biz bulunduk. Parti'nin var olabilmesi için giremediği yerlere girmesi gerektiğini ve bunu yaparken de kimseyi öteki ilan etmeden yapması gerektiğini söylemekteyiz. Bunun için de tek kişi anlayışından ziyade bir kadroya ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Bakalım bu kadro nasıl şekillenecek. Veya daha doğrusu şu: bu kadro olacak mı?

Sizde kendinize iyi bakın.

SAYGILARIMLA

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (04/05/2024 - 23:52 tarihinde yazdırıldı):<https://politikadergisi.com/makale/chpnin-varosla-barismasi-mumkun-mu>**Bağlantılar:**

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ilker-ekici>
- [2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
- [3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>